

Омладина

ЛИСТ УЈЕДИЊЕНОГ САВЕЗА АНТИФАШИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Година III

Београд, 23 фебруар 1945

Број 33

ДА ЖИВИ ПОБЕДОНОСНА ЦРВЕНА АРМИЈА ОСЛОБОДИТЕЉИЦА ЧОВЕЧАНСТВА!

Врховни командант Црвене армије маршал Совјетског Савеза
ЈОСИП ВИСАРИОНОВИЧ СТАЉИН

23 фебруар 1918 године је дан формирања најјаче војске на свету која носи назив «Радничко-сељачка Црвена армија». Њен задатак је овако формулисан: «Црвена армија Савеза Совјетских Социјалистичких Република није намењена поробљавању других народа, ни остваривању завојачких циљева, него обезбеђењу независности СССР, заштити интереса трудбеника и одбрани мира и рада радника и сељака.

У време кад је цела Европа била прегажена фашистичком чизмом империјалистичког хитлеризма, Црвена војска постала је ослободитељка поробљених европских народа. Она се хва-

слободила је скоро читаву територију Пољске, део Чешке и заједно са нашом Народно-ослободилачком војском избацила немачке окупаторе из Србије, Баната, Војводине и из наше престонице Београда. Црвена војска, у току својих сјајних операција, разбила је цинковску Хитлерову ратну машину, у чијој су служби стајале све економске снаге читаве Европе, отела из руку Хитлера оперативну иницијативу и потчињила себи ратну ситуацију на европском ратишту. Победоносни успеси Црвене војске створили су повољну ситуацију за искрцавање совезничких трупа на западу и за даљи успешан разантак војних догађаја на Западном фронту.

Овогодишња јануарска офанзива Црвене војске довела је садашњи рат до завршне фазе. Грмљавина цинковско-совјетске артиљерије већ се чује у самом Берлину, граду, где су се ређали империјалистички немачки планови и одакле је низ деценија претила европским народима опасност немачких завојевања.

Црвена армија доказала је читавом свету да је она носилац високих војничких врлина и ненадмашно војне вештине. Њен генијални војсковођа, маршал Совјетског Савеза Стаљин, ударио је темељ нове стратегије, стратегије која одговара нашем добу високе војне технике и масовних армија. Под мудрим руковођаством маршала Стаљина, Црвена војска се развијала у мирно доба, учила војне вештине, овладава компликованом савременом војном техником, васпитавала свој командни кадар, који се показао на висини свог познава. Морало да подучемо да је тај кадар био комплетан из средине трудбеника и да има редника који сада у својим рукама држе маршалску палицу.

Црвена армија је одрез новог социјалног уређења Совјетског Савеза. У овом уређењу она црпи своју моралну и материјалну снагу. Царска Русија скоро читаво столеће пред свој крај није могла да снабде првокласне руске војнике потребним модерним оружјем. Преображена Русија створила је своју «ојну индустрију, која је дала борцу Црвене армије оружје, које по својој снази надмашује непријатеља. Колхозни поредак наоружао је сељаке таквом техником, која не само да је у мноштво смањила његове физичке напоре, него је у знатној мери подигла допринос пољопривреде. То је пољопривреда постала способна да својом производњом задовољи потребе многомилионске војске и да снабде становништво довољном количином хране. Црвена армија је вољено чедо свих народа Совјетског Савеза, који су се по начелима Стаљинског устава повезали у неразводни братски савез и створили неразрушиво узајамно пријатељство. Сви совјетски народи живе сада у једном стрелчању, живе једном жељом — победити мрског освајача. Црвена војска се ослања на чврсту позадину, која самопрегорно и пожртвовано ради на томе да све потребе фронта буду што брже и што потпуније задовољене. Без таквог напорног

Маршал Совјетског Савеза
Климент Јефремовић Ворошилов

Маршал Совјетског Савеза
Александр Михајловић Василевски

раде позадино не би било могуће да Црвена војска има такву ватрену моћ, која руши најчвршћа одбранена упришта хитлероваца, не би било могуће снабдети војску савременом војном техником која дозвољава извршавати дубоке продоре у непријатељску позадину и опкољавати и уништавати читаве велике војне формације Немаца. Данас у борби изблица совјетски пешак потпомогнут је сваког минута ватром од 60 метака и 400 граната или мина, а не једном и по, као што је то био случај 1917 године, за време царске Русије. Просечна покретљивост моторизоване пешадије изван бојног поља износи 150—200 километара дневно. На бојишту покретљивост Црвене армије стално се повећавала: код Стаљинграда 1942 године ударне трупе напредовале су по 22 и по километара дневно; у току 1944 године у Бјелорусији оне су се већ кретале напред са брзином 40 километара дневно, а у јануару 1945 године трупе које су напредовале у правцу Сандомир—Ченстохова за четри дана прошле су 180 кило-

метара по путевима покривеним снегом, водећи непрекидне борбе са непријатељем.

Црвена војска је оличје моралне и техничке моћи совјетске државе. Захваљујући њој, Совјетски Савез је могао не само да очисти своју територију од фашистичких освајача, него је донео ослобођење осталим народима поробљених Европе. Црвена војска и сада сноси највећи терет рата, борећи се са главним снагама Хитлера. Она је довела рат на завршну фазу и она ће бити најодлучнији фактор у коначном поразу хитлеризма и успостави трајнога мира и безбедности.

Данас сви слободољубиви народи прослављају датум оснивања Црвене армије и кличу: Живела Црвена армија ослободитељка поробљених народа! Живео њен генијални вођа маршал Совјетског Савеза Стаљин! Живео моћан Совјетски Савез!

23 фебруара 1945 г.

Генерал-лајтнант
Федор Мухин

СОВЈЕТСКА ОМЛАДИНА У ЦРВЕНОЈ АРМИЈИ

У титанској борби против фашистичке ратне машине, коју води совјетски народ, пре свега побеђује нови Совјетски човек, кога је васпитао социјалистички поредак у духу неограничене верности према својој отаџбини, љубави према човечанству. И на том бојишту пада драгоцена крв синова совјетских народа, падају жњоти оних драгоцених кадрова које је са толиком бригом и очинском љубављу одгојио друг Стаљин. Жњоти хиљаде фашистичких ласа нису вредни ни једног живота борца Црвене армије. (Тито)

У овим речима друг Тито подвучи какву је велику улогу одиграо у великим победама Црвене армије — совјетски човек. И разуме се, огромна је улога совјетске омладине која сачињава велики део бораца и командира Црвене армије, огромна је улога Комсомола — руководиоца омладине. Комсомолци нису руководили читавом осталим омладином речима, већ личним примером. Комсомол је дао многе изванредне борце, многе хероје Совјетског Савеза.

Совјетска држава је омогућила омладини слободан и потпуни разантак њених способности: њој су била широко отворена врата школа и универзитета, могла је да изабере себи онај пут који је желела. Али управо зато совјетска омладина бирала је оне путеве који су били корисни њеној отаџбини, управо зато је с таквом спремношћу и одушевљењем ишла да брани своју отаџбину, којој је била у свему обавезна. Рат није изненадио совјетску омладину. Ево како описује први дан рата совјетски снајпер Херој Совјетског Савеза Владимир Пчелинцев:

«Седели смо у соби студентског интерната; било нас је пет другова, се-

дели смо и сањарили о будућности. Завршили смо трећу годину рударског факултета. Сутра нас упућују у истраживачке екипе.

Сваки је од нас, разуме се, хтео да уради нешто велико. У то своја маштања уносили смо нешто узвишеније него што је жеља личног успеха. Ван граница наше земље беснао је пожар другог светског рата. Шта ће да се догоди? Хоће ли непријатељ да се усуди да нападне нашу отаџбину? За одлучујуће борбе, маштали смо да повећамо нова рудна богатства, да бисмо их бацили на непријатеља. Нове и огромне количине метала, цемента, угља, нафте хтели смо да пронађемо за нашу земљу. Ми смо чврсто стезали један другом руку и желели успех...

Радио је пронео вест о рату. Један од другова је рекао: «Итаучна путовања су пропала, а у исто време и наше маштања. Њих су избомбардовали фашистички лешњари који су упали у тишину нашег живота...»

Отаџбина се спремала за велике битке. И наше је место било на бојном пољу. Истог дана написали смо молбу у рајком Комсомолу: «Молимо да нас прима као добровољце у редове Црвене армије.» Све петорица смо се потписали.

Исто тако као Владимир Пчелинцев поступили су стотине хиљада совјетских младих и девојака. Они никада нису затварали очи пред опасношћу која је претила њиховој отаџбини, а сва њихов живот, учење и рад били су посвећени учвршћавању њене моћи и способности одбране. И зато, ступање као добровољац у Црвену армију или партизанске одреде било је за њих логичан корак, до кога их је довео свих њихов живот.

(Наставак на другој страни)

Маршал Совјетског Савеза
Георги Константинович Жуков

Маршал Совјетског Савеза
Константин Константинович Рокоссовски

Маршал Совјетског Савеза
Иван Степановић Коњев

